

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 308/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца „UniCredit Rent“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Александар Поповић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Чачку, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Чачку.

Образложење

Тужилац, као извршни поверилац, против тужене као извршног дужника, поднео је дана 24.01.2012. године Основном суду у Чачку предлог за извршење на основу менице, потражујући исплату износа од 238.965,59 динара. Основни суд у Чачку је решењем Ив. 100/12 од 29.01.2012. године одредио предложено извршење, па је одлучујући о изјављеном приговору од стране извршног дужника, решењем Ив 100/14 од 19.06.2018. године стављено ван снаге решење о извршењу Ив 100/12 од 29.01.2012. године и одређено да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога.

Решењем П 634/19 од 25.04.2019. године Основни суд у Чачку огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе је доставио Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном.

Дописом П 16034/19 од 24.07.2020. године Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08...87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Чачку.

Одредбом члана 38. Закона о парничном поступку прописано је да се тужба подноси суду који је опште и месно надлежан, ако законом није другачије прописано, док је одредбом члана 39. став 1. истог закона прописано да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Одредбом члана 65. истог закона прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, док је одредбом става 2. истог члана прописано да је за суђење месно надлежна два или више домаћих судова, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди један од тих судова или неки други стварно надлежан суд.

Предлог за извршење поднет је Основном суду у Чачку, према месту пребивалишта туженог. Парничне странке су чланом 8. тачка 1. Општих услова уговора за возила, за случај спора, уговориле надлежност Трговинског суда у Београду или другог надлежног суда у зависности од предмета евентуалног спора, с тим да је наведеним уговором у време закључења предметног уговора о закупу, надлежност првостепених судова у Београду била подељена између пет општинских судова (Првог, Другог, Трећег, Четвртог и Петог општинског суда у Београду) то се наведени споразум у конкретном случају не може прихватити као правно ваљан обзиром да је исти непотпун, због чега уговорена надлежност не производи правно дејство.

Имајући у виду да је предмет спора исплата дуга, што представља имовинско правни захтев за који није прописана искључива месна надлежност, а приговором није оспорена месна надлежност Основног суда у Чачку, то није било места доношењу решења којим се тај суд оглашава месно ненадлежним.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић